

man også sige med en vis vægt, at det netop er det område, vi skal have fokus på i bekæmpelsen af den internationale terrorisme. Man kan sige, at selv om terrorisme aldrig er godt, så er det da i hvert fald dokumenteret, at der i Irak er et arnested for terrorisme, og at der kommer terrorister dertil. Derfor tror vi egentlig, at den indsats, som danske soldater og den øvrige koalition også yder, er vigtig, og det havde vi egentlig håbet at Det Radikale Venstre også var enig i.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

For at tage tråden op fra ordlyden i forespørgslen vil jeg spørge: Er det Dansk Folkepartis oplevelse, at verden og Danmark er blevet et mere trygt sted at leve bl.a. som følge af Irakkrigen?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ligesom jeg sagde til Enhedslisten, vil jeg igen sige, at jeg synes, at Det Radikale Venstre skulle stille spørgsmålet på en anden måde, for det er jo ikke særlig interessant at vurdere en tænkt situation i forhold til en anden tænkt situation.

Det, der er det interessante, er, hvad der ville have været sket, hvis vi ingenting havde gjort. Ja, så havde Saddam Hussein fortsat sit brutale styre med undertrykkelse af mindretal, anvendelse af giftgas mod mindretal. Var det det, vi skulle, var det det, vi skulle have sagt ja til? Skulle vi have ladet det irakiske folk leve i ufred og ufrihed resten af den nuværende befolknings levetid, eller skulle vi gøre noget?

Der har der været en række radikale, har jeg også lagt mærke til, i debatten, der faktisk har sagt: Ja, vi skulle gøre noget. Der har sågar været en fremtrædende radikal, der efter diskussionen i FN's Sikkerhedsråd om Irak sagde: Vi skal sørge for at gøre arbejdet færdigt, og USA skal blive der i lige så lang tid, som de blev i Japan efter anden verdenskrig. Det er der en fremtrædende radikal, der har sagt, og det var der måske en vis rigtighed i.

Første næstformand (Svend Auken):

Og vi siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Pia Christmas-Møller.

Pia Christmas-Møller (KF):

Statsministeren har givet et udmærket overblik over de mange aktiviteter, vi fra dansk side har sat i værk og deltager i sammen med vore lige-sindede samarbejdspartnere verden over. Dan-

mark er og skal være at finde blandt de kræfter, der til enhver tid bekæmper terrorisme, og som forsvarer frihedsrettigheder, menneskerettigheder, demokrati og fredelig sameksistens. Vi er og skal være at finde helt i front, når det gælder kampen for disse fundamentale værdier.

Selv om Enhedslistens spørgsmål om, hvorvidt verden og Danmark er blevet mere trygt, ikke er sat i forhold til noget konkret hverken tidsmæssigt eller situationsmæssigt, kan spørgsmålet godt besvares kort og enkelt: Nej, det er hverken verden eller Danmark. Angrebet den 11. september har sat en skillelinje. Der er et før, og der er et efter. Det gælder trusselsbilledet, og det gælder opklaringsmulighederne og forebyggelsesaktiviteterne.

Ikke, at vi ikke kendte til terror før, og at vi dermed ikke kendte til internationalt samarbejde om opklaring og efterforskning – jo, jo, vi kendte så rigeligt til det, men det var første gang, man i så stor skala så en så inhuman, livsforagtende og uprovokeret menneskeofring, hvor mennesker gjorde sig selv og tvang andre til at fungere som dødbringende våben vendt mod tusindvis af uskyldige civile, som bare tilfældigvis passede deres arbejde. Hele fly fyldt med mennesker gjorde få rabiater til kæmpeselv-mordsbombere. Først New York, senere kom den uprovokerede terror til Bali, Madrid og London. Overalt blandede chok sig med vantro på, at mennesker kunne finde på ugeringer af den kaliber.

Kl. 14.55

Herhjemme gik der ikke mange timer, før daværende statsminister Poul Nyrup Rasmussen kendte sin og Danmarks plads i kampen. Vi er med jer, skulder ved skulder, hele vejen, sagde han til amerikanerne i deres sorte stund, og han fik berettiget bred opbakning her i Folketinget.

Fantasternes ekstremisme har et klart budskab, som ligger i direkte forlængelse af terroren som begreb. Ingen, *ingen* kan eller rettere ingen *må* føle sig sikker. Når man mindst venter det, mindst har fortjent det, mindst holder det for sandsynligt, netop da skal man rammes. Det er frygtens gift, de kan pøde hvert enkelt menneske i den vestlige verden med, for frygten er det mest effektive middel til at styre og manipulere mange mennesker med meget få og små midler. Med frygt kan man holde masserne i en skruestik.

Åbenhed, tillid og frygtløshed er sammen med udvikling og brobyggende dialog det allerstærkeste modsvar i det lange løb. Derfor må vi